

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

369. An possit quis resignare beneficium suum simpliciter coram Ordinario eo animo, vel etiam cum manifestatione desiderii sui, & precum interpositione, ut Collator conferat illud alteri à Resignante ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

beneficium suum resignare in favorem filii antecessoris sui; quia ut Laym. in c. ex transmissa. de filiis presbyterorum notando unico filius legitimus idem beneficium, quod pater ejus habuit, obtinere potest, si non immediatè ei succedat, quod hoc casu dici non potest, quòd jure quasi hæreditario id consequatur; cum non patris, sed alterius potius personæ successor sit. Et si, ut notat Rebuff. in pr. tit. de dispens. super defectu natal. n. 23. apud eundem Laym. censetur fraus commissa, si extraneus ille statim, non tantum ab obtentione, sed & à possessione accepta beneficium suum resignavit filio antecessoris.

Questio 369. An possit quis resignare beneficium suum simpliciter coram Ordinario eo animo, vel etiam cum manifestatione desiderii sui, & precum interpositione, ut collator conferat illud alteri à resignante designato?

Respondeo id licitè fieri posse, modò pactum nullum interveniat, per quod imponatur necessitas collatori, conferendi illud beneficium certæ seu determinatæ personæ. Tond. qq. benef. p. 1. c. 75. à n. 5. citans Felin. in c. ad audientiam. de rescrip. n. 3. Rebuff. de pacif. possess. n. 245. Barbof. juris Eccl. l. 3. c. 15. n. 6. dicens id licitum in utroque foro; ac citans S. Antonin. p. 2. tit. 1. c. 5. §. 11. Suar. de simon. l. 4. n. 18. Reginald. in pr. fori panit. l. 23. n. 249. Filinuc. qq. moral. to. 3. tr. 45. c. 8. q. 9. n. 26. Præterquam enim, quòd nullà necessitate altringatur Episcopus, injuriam nullam facit, nec resignanti nec nominato, si alteri conferat; eò quòd isti nominato ex tali nominatione jus nullum quasitum sit, & resignans in hac resignatione facta coram Episcopo clausulam illam: non aliter, adungere non potuit. Engels ad tit. de renunc. n. 8. Atque ita in hoc nulla committitur simonia, ut præter AA. jam citatos Paris. de resign. l. 14. q. 6. n. 3. citans quàm plurimos alios. Neque obstat constitutio Pii V. quanta Ecclesia. prohibens omnem successoris in beneficio designationem; eò quòd illa explicari possit de ipsis collatoribus, ut nulli firmam promissionem vel obligationem de succedendo in beneficio faciant. Engels. loc. cit. ex Zoëtio ad tit. de simon. n. 72. vel quòd ea intelligenda de intentione tacitè vel expressè in conventionem deducta. Paris. cit. q. 6. n. 7. ex Nav. cons. 38. n. 3. dum enim resignans mentem illam suam & spem, ut beneficium conferatur N. deducit, etiam tacitè, in conventionem & pactum, committitur simonia. Barb. loc. cit. Paris. cit. q. 6. à n. 11. citans quamplures. De cetero namque tenet Diana. p. 6. tr. 7. resolut. 72. citatus à Barb. loc. cit. n. 45. non fore simoniam, si quis resignet dictà intentione & spe, etiam aliàs non resignaturus, modò non intendat obligare Superiorem obligatione alià præter antidoralem. Vide de hoc pluribus Barbof. loc. cit. à n. 59 ubi fusè ostendit, renunciationem simpliciter factam cum dicta spe & intentione non esse simoniacam.

Questio 370. An Ordinarii resignata in manibus suis beneficia conferre possint resignantium, vel etiam suis consanguineis, affinis &c.

Respondeo negativè: Chok. ad reg. cancell. 44. n. 54. & 56. Tond. p. 2. c. 3. §. 7. n. 3. & p. 1. c. 3. n. 2. Paris. l. 5. q. ult. n. 182. Sic enim expressè in consti-

tut. Pii V. quanta Ecclesia Dei, præscribente formam resignationis coram Ordinariis faciendæ, ubi: Præcipimus, ne Episcopi aut alii collatores de beneficiis & officiis resignandis, aut suis aut dimittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circummularum multiplicatarum in extraneos collationem audeant providere. Quòd si secus, ac etiam quidquid aut contraformam prædictorum fuerit à quocunque temere attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere; qui verò contra fecerint, ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, à beneficiorum & officiorum collatione, nec non electione, præsentatione, confirmatione & inscriptione, pro ut cuique competierit, tandem suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontifice meruerint obtinere. Et qui talia beneficia seu officia receperint, eas prædictis penis volumus subiacere &c. Circa quam penam

2. Notandum primò, quòd si Episcopi vel Ordinarii locorum, qui contulerunt consanguineis &c. beneficia coram se resignata, ac propterea dictam suspensionis penam incurrerunt, vi cujus amplius conferre, eligere, præferre, instituere, confirmare nequeunt; nihilominus aliquid horum facere attentarint, in excommunicationem ipso facto incidant, & si collegia, sive clericorum conventus fuerint, suspensionem à divinis incurant, à qua excommunicatione vel suspensione absolvi nequeant nisi à Papa extra mortis articulum. Azor p. 2. l. 7. c. 19. q. 5. §. 4. quare quæ penam

3. Notandum secundò, Episcopos aliòsque Ordinarios, si per ignorantiam justam prædictæ constitutionis beneficia coram se resignata consanguineis suis, vel dimittentium contulerint, non incurere dictam penam suspensionis; cum penam ignorantem minime afficiat in foro conscientie; quamvis in foro exteriori ignorantia juris communis locum non habeat; cum in hoc foro contra legem facientes, scientes id facere credantur. Azor. loc. cit.

4. Notandum tertio, Neque dictam penam suspensionis afficere Cardinales, etiam Episcopos, talia beneficia coram se dimissa conferentes suis consanguineis, alioqui aptis & dignis, quia penæ & odia sunt restringenda, adeoque sicut nomine beneficiatorum in penam & odiis non comprehenduntur Episcopi, Abbates, vel aliæ dignitates Ecclesiasticæ, ita nec Episcoporum vel Ordinarium nomine intelliguntur Cardinales, etsi sint Episcopi, in dicta constitutione Pii V. quia sunt in excellentiore honoris & dignitatis gradu constituti. Azor loc. cit.

5. His tamen non obstantibus, ait Garc. p. 11. c. 7. n. 270. hanc Pii V. constitutionem non videri bene servari in Hispania, ubi prætenditur, eam non receptam, sed esse ab ea supplicatum, saltem quòd ad illud de non conferendis beneficiis resignatis collatorum vel resignantium consanguineis, affinis aut familiaribus. Idem habet Castrop. tr. de beneficiis ad 6. p. 2. §. 1. n. 7. ubi: adverte tamen, hanc constitutionem quòd ad hanc secundam conditionem (nempe de non conferendo ista resignata consanguineis) non videri usum receptam, sed potius à principio fuisse ab ea supplicatum, & consequenter nec penam ob hanc causam ibidem impositam. citat pro hoc Barbof. de potest. Ep. alleg. 69. n. 48. Vide etiam Card. de Luca. de benef. d. 65. ubi à n. 9. hanc materiam pulchrè tractat, de usu nimirum & non usu hujus constitutionis Piana. Subjungit tamen idem Garcias. n. 271. quòd dum in una Hipporegiens. canonizat. 24. Maii 1584. coram Orano prætenderetur, constitutionem illam non habere locum in civi-